

World Christian Fellowship

www.wcflondon.com
wcflondon@gmail.com

Christ in Old Testament 02 Disciples and Apostle believed in Christ

The apostles and disciples came to believe Jesus as their Messiah, fully only when they understood the Old Testament.

Matthew 5:17-18, நியாயப்பிரமாணத்தையானாலும் தீர்க்க தரிசனங்களையானாலும் அழிக்கிறதற்கு வந்தேன் என்று எண்ணிக்கொள்ளாதேயுங்கள்; அழிக்கிறதற்கு அல்ல, நிறைவேற்றுகிறதற்கே வந்தேன். 18. வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோனாலும், நியாயப்பிரமாணத்திலுள்ளதெல்லாம் நிறைவேறுமளவும், அதில் ஒரு சிறு எழுத்தாகிலும், ஒரு எழுத்தின் உறுப்பாகிலும் ஒழிந்து போகாது என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

His story is in the New Testament, but His Bible was the Old Testament. The only Bible that Jesus ever had was the Old Testament. He was gone before any of the New Testament was ever written.

His Bible was the Old Testament and it was constantly on His holy mind.

As a child He was growing in wisdom and stature, and favour with God and man. He was growing, learning the Word of God,

He was being taught the Word of God. He was reading the Scripture and He was absorbing the Scripture.

He was the Son of God, He was free from doubt. Because He had perfect knowledge, He had perfect trust. He had perfect faith in the Father, and He knew the Word because it was His own very Word proceeding from Himself as God.

Jesus had a perfect knowledge of the content and the interpretation of the Scripture. Since He had a perfect knowledge of the content of the scripture and application in every situation.

All His thoughts, words and all His actions were in direct correspondence to the Word of God.

People didn't follow Jesus only because of his miracles—they also followed him because he knew how to handle the Old Testament.

Jesus used many Old Testament passages, Let me give you Jesus quoted most from the OT books.

Exodus:

Jesus quotes Exodus 7, seven times, usually referencing the laws God gives Israel in the wilderness, especially the Ten Commandments:

- Jesus references the burning bush incident when explaining the resurrection (Exodus 3:6; Matthew 22:32; Mark 12:26; Luke 20:37).
- Jesus recalls the Ten Commandments when telling a rich man how to enter the kingdom of God (Exodus 20:12–16; Matthew 19:18–19; Mark 10:19; Luke 18:20).
- Jesus mentions the fifth commandment (honouring parents) when exposing the Pharisees’ and scribes’ hypocrisy (Exodus 20:12, 21:17; Matthew 15:4; Mark 7:10).
- Jesus Sermon on the Mount quotes the commandments against murder and adultery. (Exodus 20:12–13; Matthew 5:21, 27).
- Jesus quotes the famous “eye for an eye” line right before telling his disciples to turn the other cheek (Exodus 21:24; Matthew 5:38).

Isaiah:

Jesus quotes the book of Isaiah, 8, eight times during His ministry. Isaiah was a prophet who wrote about the coming judgment of both Israel’s kingdoms and the comfort that God would bring to his people afterward.

Jesus quotes Isaiah to describe the disconnect between the people and their God.

- Jesus speaks in parables, fulfilling Isaiah’s prophecy concerning “eyes that do not see” and “ears that do not

hear” (Isaiah 6:9–10; Matthew 13:14–15; Mark 4:12; Luke 8:10).

- When Jesus turns over the tables in the temple, he references Isaiah’s words on how the house of God was intended to operate (Isaiah 56:7; Matthew 21:13; Mark 11:17; Luke 19:46).
- Jesus calls the Pharisees and scribes for their lip service to God. They honour God with their words, but their hearts are far from Him (Isaiah 29:13; Matthew 15:8–9; Mark 7:6–7).
- Jesus alludes to Isaiah in His parable of the vineyard (Isaiah 5:1; Matthew 21:33; Mark 12:1; Luke 20:9).
- Jesus quotes Isaiah’s prophecy that Jesus would die a sinner’s death (Isaiah 53:12; Luke 22:37).
- His salvation ministry allows the people to be taught of God (Isaiah 54:13; John 6:45).
- Jesus heals the blind and brings good news to the afflicted (Isaiah 61:1–2; Matthew 11:5; Luke 4:18–19, 7:22).

Jesus quotes Isaiah to highlight the disconnect between God and the people, but he also quotes Isaiah to remind people of the comfort God will bring through him.

Deuteronomy:

Jesus quotes Deuteronomy on 10, ten occasions in the gospels, and it's the only OT book Jesus quotes when He speaks to the devil.

- Jesus sums up the law and the prophets with a line from Deuteronomy (and another from Leviticus): love God, and love your neighbor as yourself (Deuteronomy 6:5; Matthew 22:37; Mark 12:29–33; Luke 10:27).
- The Ten Commandments are in both Exodus and Deuteronomy: Jesus references both books when he cites the commandments.
- Jesus references Deuteronomy when he discusses divorce (Deuteronomy 24:1–3; Matthew 5:31, 19:7; Mark 10:4).
- He mentions Moses' rule of witnesses when he outlines church discipline (Deuteronomy 19:15; Matthew 18:16).
- When Satan tempts Jesus in the wilderness, Jesus responds with passages from Deuteronomy (Deuteronomy 6:13, 16, 8:3; Matthew 4:4, 7, 10; Luke 4:4, 8, 12).

Psalms

Jesus quotes the Psalms on 11 occasions:

- Jesus outwits the Pharisees with the Psalms on several occasions (Psalms 8:2, 110:1; Matthew 21:16, 22:44; Mark 12:36, 14:62; Luke 20:42–43).
- He quotes the twenty-second Psalm while dying on the cross: “My God, my God, why have you forsaken me?” (Psalms 22:1; Matthew 27:46; Mark 15:34).
- Jesus then fulfills the 31st Psalm by committing His spirit to the Father (Psalms 31:5; Luke 23:46).
- Jesus is hated without cause, which He says the Psalms foretold (Psalms 35:19, 69:4; John 15:25).
- Jesus quotes the Psalms when talking about His betrayal (Psalms 41:9; John 13:18).
- Jesus recalls the manna in the wilderness after feeding a multitude (Psalms 78:24; John 6:31).
- When the Jews want to stone Jesus for claiming to be God, he responds with a line Psalms (Psalms 82:6; John 10:34).
- Jesus quotes Psalm 110 when Pilate asks if he is the son of God (Psalms 110:1; Matthew 26:64).
- He quotes Psalms to the chief priests and elders, calling himself the chief cornerstone (Psalms 118:22–23; Matthew 21:42; Mark 12:10; Luke 20:17).
- Jesus references Psalms when foretelling Jerusalem’s destruction (Psalms 118:26; Matthew 23:39; Luke 13:35).

Jesus refers,

- The creation of man.
- The institution of marriage.
- History of Noah.
- Story of Abraham.
- Story of Lot.
- The overthrow of Sodom and Gomorrah.
- Appearing that God had to Moses in the burning bush.
- Manna in the wilderness.
- The ceremonial law.
- Purification of lepers
- The brazen serpent.
- The law regarding vows.
- The widow of Zarapeth.
- David escape to High Priest.
- Queen of Sheeba visit to Solomon.
- Healing of Naaman.
- Killing of Zecharaiah.

Jesus says, "Have you not read?" referring to the Old Testament.

"Is it not written?" referring to the Old Testament.

Jesus says, "The Scripture cannot be broken," referring to the Old Testament.

He says, "The Scriptures testify of Me."

He says, "The Scripture must be fulfilled."

These are constant assertions and the Scripture He was talking about is the only Bible He had that is the Old Testament.

Question concerning the resurrection, Jesus said in

Matthew 22:29, இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நீங்கள் வேதவாக்கியங்களையும் தேவனுடைய வல்லமையையும் அறியாமல் தப்பான எண்ணங்கொள்ளுகிறீர்கள்.

Our Lord there attributed the skepticism of the Sadducees to their not understanding the Scripture.

The strongest testimony of all, which Christ bore to the Old Testament, has to do with His resurrection.

On the very day that He arose, He ends up on the road to Emmaus, and comes across these two disciples.

Turn to Luke 24.

Luke 24:15-17, இப்படி அவர்கள் பேசி, சம்பாஷித்துக்கொண்டிருக்கையில், இயேசு தாமே சேர்ந்து அவர்களுடனேகூட நடந்துபோனார். 16. ஆனாலும் அவரை அறியாதபடிக்கு அவர்களுடைய கண்கள் மறைக்கப்பட்டிருந்தது. 17. அப்பொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் துக்கமுகமுள்ளவர்களாய் வழிநடந்து, ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொள்ளுகிற காரியங்கள் என்னவென்று கேட்டார்.

These are disciples of Jesus. They are not numbered among the eleven, they are two followers of Jesus who believed in Him and followed Him. There were a lot more than the eleven. On the day of Pentecost, there are a hundred and twenty in Jerusalem;. So they are in confusion.

Luke 24:18-24, அவர்களில் ஒருவனாகிய கிலேயோப்பா என்பவன் பிரதியுத்தரமாக: இந்நாட்களில் எருசலேமிலே நடந்தவைகளை அறியாதபடிக்கு நீர் அந்நியராயிருக்கிறீரோ என்றான். 19. அவர்: எவைகள் என்றார். அதற்கு அவர்கள். நசரேயனாகிய இயேசுவைக் குறித்தவைகளே; அவர் தேவனுக்கு முன்பாகவும் ஜனங்களெல்லாருக்கு முன்பாகவும் செய்கையிலும் வாக்கிலும் வல்லமையுள்ள தீர்க்கதரிசியாயிருந்தார். 20. நம்முடைய பிரதான ஆசாரியரும் அதிகாரிகளும் அவரை மரண ஆக்கினைக்குட்படுத்தி, சிலுவையில் அறைந்தார்கள்.21. அவரே இஸ்ரவேலை மீட்டிரட்சிப்பவர் என்று நாங்கள் நம்பியிருந்தோம் இவைகள் சம்பவித்து இன்று மூன்று நாளாகிறது. 22. ஆனாலும் எங்கள் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த சில ஸ்திரீகள் அதிகாலமே கல்லறையினிடத்திற்குப்போய், 23. அவருடைய சரீரத்தைக் காணாமல், திரும்பிவந்து, அவர் உயிரோடிருக்கிறாரென்று சொன்ன தேவதூரைத் தரிசித்தோம் என்று சொல்லி, எங்களைப் பிரமிக்கப்பண்ணினார்கள். 24. அப்பொழுது எங்களிலே சிலர் கல்லறையினிடத்திற்குப் போய், ஸ்திரீகள் சொன்னபடியே கண்டார்கள்; அவரையோ காணவில்லை என்றார்கள்,

They believe He is the Messiah.

They believe He is a prophet, they say that.

They affirm that He is a prophet mighty in deed and Word in the sight of God and all the people.

So they have put their trust in Him as this great prophet.

Beginning at Moses and all the prophets He expounded to them all that Scripture says concerning Himself. He went in to Moses, the Prophets, and the Holy Writings – the three Jewish sections of the Old Testament.

They don't have any place in their theology for the death of Messiah. That doesn't fit in their theology, a dead, crucified Messiah rejected by the leaders of Israel, and executed by Gentiles. It just doesn't fit their Messianic theology. So now the death of Jesus Christ has sent them into confusion.

Peter turns into a denier and rest of the disciples all flee.

Zecharaiah 13:7, பட்டயமே, என் மேய்ப்பன்மேலும் என் தோழனாகிய புருஷன்மேலும் எழும்பு என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார், மேய்ப்பனை வெட்டுவேன், அப்பொழுது ஆடுகள் சிதறிப்போகும்; ஆனாலும் என் கரத்தைச் சிறுவர்மேல் திரும்ப வைப்பேன்.

Jesus told them about it

Matthew 26:31, அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி: மேய்ப்பனை வெட்டுவேன், மந்தையின் ஆடுகள் சிதறடிக்கப்படும் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, இந்த இராத்திரியிலே நீங்கள் எல்லாரும் என்னிமித்தம் இடறலடைவீர்கள்.

Exactly that was happened.

The Lord is going to solve their dilemma.

This disciples have very clear knowledge of Jesus death but they have somewhat hazy knowledge of His resurrection.

The word was floating around some women came to the tomb and He wasn't there. They talked to some angels and they don't know what was going on exactly.

They know for sure He died, they don't know that He rose. They don't know how this can possibly fit their messianic picture.

They have been trained and taught and raised in a Judaism that saw Messiah as a conquering hero, as one who would come and vanquish all the enemies, establish His glorious rule in Jerusalem and extend it across the globe. That did not happen instead, He ws dead, and they don't know if He has risen as He said.

Jesus need to move them from doubt to faith?

How Jesus is going to get them from confusion to confidence?

How is He going to have their faith rock solid on Him as the Messiah and Redeemer of Israel and the world?

Answer: He must give them an accurate understanding of The Old Testament.

Luke 24:25, அப்பொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி: தீர்க்கதரிசிகள் சொன்ன யாவையும் விசுவாசிக்கிறதற்குப் புத்தியில்லாத மந்த இருதயமுள்ளவர்களே,

It isn't that they are rebellious, but just dull, slow of heart, block-headed, thick-headed. It is an ignorance born of an unwilling spirit.

The idea of Messiah being rejected by the leaders of the nation, by His own people, and made Him crucified by the Romans,— just does not make sense, and they don't want to hear it.

Matthew 16:21, அதுமுதல் இயேசு, தாம் எருசலேமுக்குப் போய், மூப்பராலும் பிரதான ஆசாரியராலும் வேதபாரசராலும் பல பாடுகள் பட்டு, கொலையுண்டு, மூன்றாம் நாளில் எழுந்திருக்கவேண்டும் என்பதைத் தம்முடைய சீஷர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

Jesus said that to them, again and again almost 14 times. Yet these guys on the road to Emmaus are having trouble with the idea that the chief priests arrested Him and crucified Him.

Matthew 16:22, அப்பொழுது, பேதுரு அவரைத் தனியே அழைத்துக்கொண்டுபோய்: ஆண்டவரே, இது உமக்கு நேரிடக்கூடாதே, இது உமக்குச் சம்பவிப்பதில்லை என்று அவரைக் கடிந்துகொள்ளத் தொடங்கினான்.

Even when Jesus said it, even when He repeated it, they refused to hear it. But they were on lockdown in their messianic theology and there was just no way to break it up.

Matthew 16:23, அவரோ திரும்பிப் பேதுருவைப்பார்த்து: எனக்குப் பின்னாகப்போ, சாத்தானே, நீ எனக்கு இடறலாயிருக்கிறாய்; தேவனுக்கேற்றவைகளைச் சிந்தியாமல் மனுஷருக்கு ஏற்றவைகளைச் சிந்திக்கிறாய் என்றார்.

This is the problem: They wanted a kingdom, they wanted glory, they wanted elevation.

James and John going to Jesus with their mother to get to sit on the right and the left hand in the kingdom. That was man's interest.

This idea of death had no place in their system so their anticipation of Messiah made them hard against the truth of His death.

Luke 24:26, கிறிஸ்து இவ்விதமாகப் பாடுபடவும், தமது மகிமையில் பிரவேசிக்கவும் வேண்டியதில்லையா என்று சொல்லி,

Two things to happen:

1. Christ to suffer these things
2. To enter into His glory.

Isn't that what the prophets, a divine necessity, for Christ to suffer these things?

Isn't blood atonement all over the Old Testament?

Isn't it everywhere in the Old Testament?

Doesn't the Bible tell you that God slew an animal to cover Adam and Eve?

Doesn't the Bible tell you that God rejected Cain's offering and established blood sacrifice as the only symbol of atonement?

Isn't the whole Old Testament just literally saturated with blood, and yet no sacrifice ever satisfies?

Doesn't the Old Testament communicate substitutionary death, sacrifice, an atonement to satisfy God for sin, and yet there's never a final one, and repeating?

Aren't there sin offerings and blood sacrifices through the whole history of Israel, including the Day of Atonement as well as the Mosaic provision for a morning sacrifice and an evening sacrifice?

The bloody death of animal substitutes fill the whole history of God's people. What's not clear about that?

In order for Abraham to save his own son, an innocent sacrifice had to be offered in Isaac's place. What's not clear about that? Blood sacrifice is the only way.

Even in the books of Leviticus,

Leviticus 17:11, மாம்சத்தின் உயிர் இரத்தத்தில் இருக்கிறது; நான் அதை உங்களுக்குப் பலிபீடத்தின்மேல் உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்காகப் பாவநிவிர்த்தி செய்யும்படிக்குக் கட்டளையிட்டேன்; ஆத்துமாவிற்காகப் பாவநிவிர்த்தி செய்கிறது இரத்தமே.

It is the blood of by reason of the life that makes atonement. It is the blood by reason of the life that makes atonement.

Every Jew knew that, that sin brought death, and that God would provide a substitute. The substitute was pictured, but the substitute had never come. They knew that none of their works, none of their own achievements or religious activities could take away their sin. But at the same time, they knew that there was no final, sufficient sacrifice who would ever come forward. There was no perfect sacrifice. But all of that pointed to the Messiah.

The Old Testament is loaded with testimony that the Messiah is going to be that final sacrifice.

Ssecond point, to enter into His glory. They got about glory, about the elevation of Messiah to be exalted, reigning and ruling in Jerusalem, extending His kingdom throughout the world and forever.

They understood that part.

So how were they going to get the suffering and the glory connected?

Luke 24:27, மோசே முதலிய சகல தீர்க்கதரிசிகளும் எழுதின வேதவாக்கியங்களெல்லாவற்றிலும் தம்மைக்குறித்துச் சொல்லியவைகளை அவர்களுக்கு விவரித்துக் காண்பித்தார்.

Jesus went into all the sections of the Old Testament, from Moses to Malachi, thirty-nine books, and He taught the things concerning Himself.

- He traces His coming,
- His suffering,
- His resurrection, and
- His glory through.

Jesus expositing the only Bible He ever owned, ever had, ever read, explaining the things concerning Himself in all the Scriptures. He grounds them in the Old Testament prophecies of Messiah, which then become the foundation on which their faith can stand.

What did He say?

Started in **Genesis 3:15**?

Genesis 3:15, உனக்கும் ஸ்திரீக்கும், உன் வித்துக்கும் அவள் வித்துக்கும் பகை உண்டாக்குவேன்; அவர் உன் தலையை நசுக்குவார், நீ அவர் குதிங்காலை நசுக்குவாய் என்றார்.

He identified Himself as the seed of the woman, who would be bruised, who would be wounded, meaning His death, but He would crush the serpent's head.

Next **Genesis 3:21**?

Genesis 3:21, தேவனாகிய கர்த்தர் ஆதாமுக்கும் அவன் மனைவிக்கும் தோல் உடைகளை உண்டாக்கி அவர்களுக்கு உடுத்தினார்.

When God killed an animal and used the skin of the animal to cover the guilt of Adam and Eve, that was a picture of the fact that He would be the sacrifice to provide the covering for sinners.

Next to **Genesis 4:4**, ஆபேலும் தன் மந்தையின் தலையீற்றுகளிலும் அவைகளில் கொழுமையானவைகளிலும் சிலவற்றைக் கொண்டு வந்தான். ஆபேலையும் அவன் காணிக்கையையும் கர்த்தர் அங்கிகரித்தார்.

The acceptable sacrifice offered by Abel was a picture of His acceptable sacrifice to come, a sacrifice of blood and death.

Genesis chapters 6, 7 and 8, the story of the flood and said that He is the true ark of safety who delivers His people through the waters of judgment.

Genesis 8:20-22, அப்பொழுது நோவா கர்த்தருக்கு ஒரு பலிபீடம் கட்டி, சுத்தமான சகல மிருகங்களிலும், சுத்தமான சகல பறவைகளிலும் சிலவற்றைத் தெரிந்துகொண்டு,

அவைகளைப் பலிபீடத்தின்மேல் தகனபலிகளாகப் பலியிட்டான். 21. சுகந்த வாசனையைக் கர்த்தர் முகர்ந்தார். அப்பொழுது கர்த்தர்: இனி நான் மனுஷன் நிமித்தம் பூமியைச் சரிப்பதில்லை; மனுஷனுடைய இருதயத்தின் நினைவுகள் அவன் சிறுவயதுதொடங்கிப் பொல்லாததாயிருக்கிறது; நான் இப்பொழுது செய்ததுபோல, இனி சகல ஜீவன்களையும் சங்கரிப்பதில்லை. 22. பூமியுள்ள நாளளவும் விதைப்பும் அறுப்பும், சீதளமும் உஷ்ணமும், கோடைகாலமும் மாரிகாலமும், பகலும் இரவும் ஒழிவதில்லை என்று தம்முடைய உள்ளத்தில் சொன்னார்.

He is the one laid on the altar after Noah came out and offered a sacrifice to God, a picture of Him.

Genesis 22, That the ram caught in the bush who substituted for Isaac was a picture of Him.

Exodus 12 The Passover Lamb slain, blood painted on the doors at the great deliverance, the redemption of Israel from Egypt is a picture of Jesus.

He is the Passover Lamb. John the Baptist said that in **John 1:29**, “மறுநாளிலே யோவான் இயேசுவைத் தன்னிடத்தில் வரக்கண்டு: இதோ, உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்துதீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டி..”

Exodus 16, I am the true manna, because that is what He said in John 6.

Exodus chapters 17, Numbers chapter 20, shows Jesus was the Rock.

Leviticus first 7 chapters, all the sacrificial offerings, the burnt offering, the peace offering, the sin offering all picture about Him.

Deuteronomy chapter 18 where Moses predicts a prophet that will come.

Deuteronomy 18:15 & 18, 15. உன் தேவனாகிய கர்த்தர் என்னைப் போல ஒரு தீர்க்கதரிசியை உனக்காக உன் நடுவே உன் சகோதரரிலிருந்து எழும்பப் பண்ணுவார்; அவருக்குச் செவிகொடுப்பீர்களாக.

18. உன்னைப்போல ஒரு தீர்க்கதரிசியை நான் அவர்களுக்காக அவர்கள் சகோதரரிலிருந்து எழும்பப்பண்ணி, என் வார்த்தைகளை அவர் வாயில் அருளுவேன்; நான் அவருக்குக் கற்பிப்பதையெல்லாம் அவர்களுக்குச் சொல்லுவார்.

Deuteronomy chapters 21, 22, and 23 that He is the one who being hanged on a tree would be cursed by God.

Psalm 16:10, when He dies His body would not decay. He would not suffer corruption, but He would be raised from the dead.

Psalm 22, describes the crucifixion of the one who will be a reproach, who will be scorned, sneered at, His bones out of joint, His strength gone, His hands and feet pierced, His clothes divided up by lots as He hangs in death.

Psalm 22, a graphic picture of the cross.

Psalm 69, He would be the one who would be given vinegar to drink.

Psalm 34:20, அவனுடைய எலும்புகளையெல்லாம் காப்பாற்றுகிறார்; அவைகளில் ஒன்றும் முறிக்கப் படுவதில்லை.

Psalm 40:7, 8. என் தேவனே, உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய விரும்புகிறேன்; உமது நியாயப்பிரமாணம் என் உள்ளத்திற்குள் இருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

Psalm 41:9, என் பிராணசினேகிதனும், நான் நம்பினவனும், என் அப்பம் புசித்தவனுமாகிய மனுஷனும், என்மேல் தன் குதிகாலைத் தூக்கினான்.

Psalm 68, Jesus ascension.

உம்முடைய வீட்டைக்குறித்து உண்டான பக்திவெராக்கியம் என்னைப் பட்சித்தது; உம்மை நிந்திக்கிறவர்களுடைய நிந்தனைகள் என்மேல் விழுந்தது.

Psalms 69:9, He would be hated for no reason

Isaiah 50:6, அடிக்கிறவர்களுக்கு என் முதுகையும், தாடைமயிரைப் பிடுங்குகிறவர்களுக்கு என் தாடைகளையும் ஒப்புக்கொடுத்தேன்; அவமானத்துக்கும் உமிழ்நீருக்கும் என் முகத்தை மறைக்கவில்லை.

Isaiah 53, He was the one wounded for their transgressions, bruised for their iniquities, chastised for their peace. He was the Lamb led to slaughter.

He would be buried with the rich; and He ended up in the tomb of a rich man, Joseph of Arimathea.

Zechariah 11:12, He would be sold for thirty pieces of silver.

12. உங்கள் பார்வைக்கு நன்றாய்க்கண்டால், என் கூலியைத் தாருங்கள்; இல்லாவிட்டால் இருக்கட்டும் என்று அவர்களோடே சொன்னேன்; அப்பொழுது எனக்குக் கூலியாக முப்பது வெள்ளிக்காசை நிறுத்தார்கள்.

Zechariah 11:13, கர்த்தர் என்னை நோக்கி: அதைக் குயவனிடத்தில் எறிந்துவிடு என்றார்; இதுவே நான் அவர்களால் மதிக்கப்பட்ட மேன்மையான மதிப்பு; நான் அந்த முப்பது வெள்ளிக்காசை எடுத்து அவைகளைக் குயவனுக்கென்று கர்த்தருடைய ஆலயத்திலே எறிந்துவிட்டேன்.

Zechariah 12:10, நான் தாவீது குடும்பத்தாரின்மேலும் எருசலேம் குடிகளின்மேலும் கிருபையின் ஆவியையும் விண்ணப்பங்களின் ஆவியையும் ஊற்றுவேன். அப்பொழுது அவர்கள் தாங்கள் குத்தின என்னை நோக்கிப் பார்த்து, ஒருவன் தன் ஒரே பேறானவனுக்காகப் புலம்புகிறதுபோல எனக்காகப் புலம்பி, ஒருவன் தன் தலைச்சன் பிள்ளைக்காகத் துக்கிக்கிறதுபோல எனக்காக மனங்கசந்து துக்கிப்பார்கள்.

The lesson must have been a staggering lesson!

- ❖ How could they have been so ignorant when there is so much there?
- ❖ How could YOU have been so ignorant when there is so much there?

- How could they have been so foolish when the Old Testament was so much about Him?
- How could YOU have been so foolish when the Old Testament was so much about Him?

Luke 24:28-32 அத்தருணத்தில் தாங்கள் போகிற கிராமத்துக்குச் சமீபமானார்கள். அப்பொழுது அவர் அப்புறம் போகிறவர் போலக் காண்பித்தார். 29. அவர்கள் அவரை நோக்கி: நீர் எங்களுடனே தங்கியிருக்கும், சாயங்காலமாயிற்று, பொழுதும் போயிற்று என்று அவரை வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்பொழுது அவர் அவர்களுடனே தங்கும்படி உள்ளே போனார். 30. அவர்களோடே அவர் பந்தியிருக்கையில், அவர் அப்பத்தை எடுத்து, ஆசீர்வதித்து, அதைப்பிட்டு, அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். 31. அப்பொழுது அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டு, அவரை அறிந்தார்கள். உடனே அவர் அவர்களுக்கு மறைந்துபோனார். 32. அப்பொழுது அவர்கள் ஒருவரையொருவர் நோக்கி: வழியிலே அவர் நம்முடனே பேசி, வேதவாக்கியங்களை நமக்கு விளங்கக்காட்டின பொழுது, நம்முடைய இருதயம் நமக்குள்ளே கொழுந்துவிட்டு எரியவில்லையா என்று சொல்லிக்கொண்டு,

Jesus went inside the Old Testament to explain Himself. Their eyes were opened, for the first time in their lives they understood the Old Testament.

The Lord was alive from the dead, and so was the Old Testament.

That same day, seven miles away, meanwhile back in Jerusalem, the eleven are gathered together, and these guys are so excited that they just bolt, though it's late.

They arrive there and they have to told the disciples what took place.

Luke 24:36-41, இவைகளைக்குறித்து அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், இயேசு தாமே அவர்கள் நடுவிலே நின்று: உங்களுக்குச் சமாதானம் என்றார். 37. அவர்கள் கலங்கி, பயந்து, ஒரு ஆவியைக் காண்கிறதாக நினைத்தார்கள். 38. அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் ஏன் கலங்குகிறீர்கள்; உங்கள் இருதயங்களில் சந்தேகங்கள் எழும்புகிறதென்ன? 39. நான்தான் என்று அறியும்படி என் கைகளையும் என் கால்களையும் பாருங்கள், என்னைத் தொட்டுப்பாருங்கள்; நீங்கள் காண்கிறபடி, எனக்கு மாம்சமும் எலும்புகளும் உண்டாயிருக்கிறதுபோல ஒரு ஆவிக்கு இராதே என்று சொல்லி, 40. தம்முடைய கைகளையும் கால்களையும் அவர்களுக்குக் காண்பித்தார். 41. ஆனாலும் சந்தோஷத்தினால் அவர்கள் இன்னும் விசுவாசியாமல் ஆச்சரியப்படுகையில்: புசிக்கிறதற்கு ஏதாகிலும் இங்கே உண்டா என்று அவர்களிடத்தில் கேட்டார்.

Verse 41, "They still couldn't believe."

Didn't Jesus say that?

Remember last week lesson on Luke 16?

Luke 16:29-31, ஆபிரகாம் அவனை நோக்கி: அவர்களுக்கு மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும் உண்டு, அவர்களுக்கு அவர்கள்

செவிகொடுக்கட்டும் என்றான். 30. அதற்கு அவன்: அப்படியல்ல, தகப்பனாகிய ஆபிரகாமே, மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் அவர்களிடத்திற்குப் போனால் மனந்திரும்புவார்கள் என்றான். 31. அதற்கு அவன்: அவர்கள் மோசேக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் செவிகொடாவிட்டால், மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் எழுந்துபோனாலும், நம்ப மாட்டார்களென்று சொன்னான் என்றார்.

So here is a risen Christ standing in front of them, and they can't believe it, because they are so locked down to their understanding of Scripture.

Until their understanding of Scripture changes, they were not going to understand the resurrection of the Christ who stands right in front of them, whose hands and feet they were touching.

Luke 24:41-43, ஆனாலும் சந்தோஷத்தினால் அவர்கள் இன்னும் விசுவாசியாமல் ஆச்சரியப்படுகையில்: புசிக்கிறதற்கு ஏதாகிலும் இங்கே உண்டா என்று அவர்களிடத்தில் கேட்டார். 42. அப்பொழுது பொரித்த மீன்கண்டத்தையும் தேன்கூட்டுத் துணிக்கையையும் அவருக்குக் கொடுத்தார்கள். 43. அவைகளை அவர் வாங்கி அவர்களுக்கு முன்பாகப் புசித்து,

So they gave Him a piece of broiled fish, and He took it and ate it. He was trying to show them that He is not come kind of spirit, not some kind of vision, not some kind of sort of collective mysterious experience.

Luke 24:44-45, அவர்களை நோக்கி: மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திலும் தீர்க்கதரிசிகளின் ஆகமங்களிலும் சங்கீதங்களிலும் என்னைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறவைகளெல்லாம் நிறைவேறவேண்டிய தென்று, நான் உங்களோடிருந்தபோது உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டுவந்த விசேஷங்கள் இவைகளே என்றார். 45. அப்பொழுது வேதவாக்கியங்களை அறிந்துகொள்ளும்படி அவர்களுடைய மனதை அவர் திறந்து அவர்களை நோக்கி:

Here Jesus repeated what He had done in Emmaus.

All of us meager human teachers try to open your mind to understand the Scripture but Christ the expositor!

Luke 24:46-47, எழுதியிருக்கிறபடி, கிறிஸ்து பாடுபடவும், மூன்றாம்நாளில் மரித்தோரிலிருந்தெழுந்திருக்கவும் வேண்டியதாயிருந்தது; 47. அன்றியும் மனந்திரும்புதலும் பாவமன்னிப்பும் எருசலேம் தொடங்கிச் சகலதேசத்தாருக்கும் அவருடைய நாமத்தினாலே பிரசங்கிக்கப்படவும் வேண்டியது.

So, Christ would suffer, rise from the dead the third day, and repentance and forgiveness of sin would be proclaimed in His name to all the nations, beginning from Jerusalem.

You are witnesses of these things.

The disciples of Jesus believed in Him because they understood the Old Testament. They put all the historical pieces with all the

prophetical pieces and it had to be Jesus. They saw the full picture of the majesty and glory of the Lord Jesus Christ.

Now Jesus did it on the road to Emmaus in a few hours. He probably did it that night in a few hours. It could take us years.

Conclusion:

Understanding the Bible creates a burning heart!

Luke 24:32, அப்பொழுது அவர்கள் ஒருவரையொருவர் நோக்கி: வழியிலே அவர் நம்முடனே பேசி, வேதவாக்கியங்களை நமக்கு விளங்கக்காட்டினபொழுது, நம்முடைய இருதயம் நமக்குள்ளே கொழுந்துவிட்டு எரியவில்லையா என்று சொல்லிக்கொண்டு,

Burning with

- ✓ gratitude,
- ✓ joy,
- ✓ exhilaration,
- ✓ hope,
- ✓ confidence,
- ✓ faith,
- ✓ enthusiasm, and
- ✓ excitement.

The better you understand Scripture, the more joy you have, because the more you understand God's 26arvellous purposes for you in Christ.

Joy goes to next level.

Luke 24:50-53 50. பின்பு அவர் பெத்தானியாவரைக்கும் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோய், தம்முடைய கைகளை உயர்த்தி, அவர்களை ஆசீர்வதித்தார். 51. அவர்களை ஆசீர்வதிக்கையில், அவர்களை விட்டுப் பிரிந்து, பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். 52. அவர்கள் அவரைப் பணிந்துகொண்டு, மிகுந்த சந்தோஷத்தோடே எருசலேமுக்குத் திரும்பி வந்து. 53. நாடோறும் தேவாலயத்திலே தேவனைப் புகழ்ந்து ஆதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆமென்.

Have joy.

Have great joy that produces verse 53.

They were continually in the temple Praising God!

Clarity with regard to Scripture, knowledge of Scripture, the glory of the Lord Jesus Christ in the full picture of Him that's presented Old Testament and New Testament.

He is the express image of God, the exact reproduction of His person, the fullness of God. Seeing Him in all His glory produces joy unspeakable and full of glory.

This will make you to worship with greater joy and greater exuberance and greater gratitude with all your powers, because you see Christ in all His glory.